

phantasiæ & memoriæ, ne custodes sint obscenorum tum
dictorum, tum factorum, quæ alias si erumperent in actum,
nobilitissimam naturam, qualis nostra humana est, facili ne-
gotio depravarent. Sic præcipit appetitui sensitivo, ut ea
appetat, vel fugiat, quæ ipsa appetit vel fugit. Sic dat in
mandatis facultati locomotivæ, ut in hunc vel illum locum
boni acquirendi causa moveatur. (3.) Voluntatis jussa quo-
que capessunt membra corporis, & ita quidem, ut, si appe-
titus sensitivus cum ratione & voluntate conspiret, vel mus-
titare contra non queant. Aliter autem se res habet, cum
facultatibus animæ vegetativæ, quæ non æquè voluntati fa-
sces in se imperii deferunt. Nam licet applicatio ad patiens,
etiam in iis, quæ ad hanc animæ partem pertinent, ei sub-
stet, ipse tamen actus, quoad vim & efficaciam ageritis, aut
patientis, naturalis est, nec ullò pacto voluntati obtem-
perat. De facultate altrice res est in proposito, siquidem
potes, prout tibi volupe est, cibum in corpus ingerere, sed
actum nutriendi moderare tibi non est integrum. De au-
trice idem testatur ipsa Veritas apud Matth. 6. v. 27. quan-
do querit: τις δὲ ἐξ ὑμῶν μεταμορφώσεις περιεῖται τὸν
ἀλικιανὸν αὐτῷ πῆχυν ἔρα; & nisi hoc imperio voluntas desti-
tueretur, tam frequenter contemtibiles pumiliones non cer-
neremus, cum quilibet procul dubio vellet, ut abjectum
suum corpusculum in ampliorem & decentem molem pro-
moveatur. Quod autem nec in procreatrixem facultatem
ullum jus obtineat voluntas, non sine summa ignominia ex-
periuntur, quibuscunque non volitus illiciti amoris fructus
irrecuperabilem virginitatis florem depellit. Et sane, si vo-
luntas in hac facultate teneret moderamina, non nisi pul-
cerrimi in lucem partus ederentur, nec civitas tot spuriis,
neque pulcherrimum hoc mundi theatrum tot monstrosis
hominibus squaleret, cum fœmina nulla sit, quæ non for-
mosam